களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Kalanjiyam - International Journal of Tamil Studies (KIRJTS)
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Quarterly Journal
eISSN: 2456-5148
Vol. 4 Issue: 04 November 2025
https://doi.org/10.63300/kirjts

The Labor and Life of Marginalized Muslims in the Novels of Keeranur Jagirraja: A Study on Social Oppression, Casteization, and Economic Exclusion

Dr. J. Krishna Kumari,
Assistant Professor, Tamil Department, Veltech Multitech Dr. Rangarajan Dr. Shakuntala College of Technology, Avadi, Chennai - 600062.
Email krishnakumari.j@veltechmultitech.org

Abstract:

This research paper analyzes the profession, trade, and livelihood challenges faced by people living in the margins of the Islamic community, using Keeranur Jagirraja's novels, Meenkukai Vaasigal (The Cave Dwellers) and Meenkara Theru (The Fishmonger Street), as its foundation. The study establishes that while fundamental Islamic principles emphasize equality, a form of caste-like structure has emerged in practice within the social organization, primarily through the hereditary nature of occupations. Through narrative evidence, the paper analyzes how specific groups—such as religious institution workers (Mothinars/Muezzins), barbers (Osas), and day laborers—are oppressed both economically and socially by the elite segments of the Muslim community.

Furthermore, the paper illuminates a key practical contradiction: Zakat, the foundational economic duty in Islam, has deviated from its primary goal of protecting the vulnerable and has been reduced to a mere ritual that primarily serves to protect the wealth of the affluent. The ultimate objective of this study is to analyze, using compelling literary evidence, how the exploitation of the labor of marginalized people, the restriction of access to public education, and the denial of social recognition persist as deep structural issues. By doing so, the paper affirms the crucial contribution of the author in raising profound moral questions concerning social justice within the community.

Keywords : *Marginalized Muslims; Keeranur Jagirraja; Mothinars (Muezzins); Osas (Barbers); Islamic Economics; Labor Exploitation; Caste-like Structure/Casteization.*

References:

1. A Marx and Po. Velusamy. Marginal Studies and Tamil Narratives. [No publisher information], p. 21.
2. Askar, Muhammad. The History and Lifestyle of Alur Muslims. [No publisher information], p. 45.
3. Keeranur Jagirraja. Meenkara Theru (Fishmonger's Street). Ethir Veliyeedu, 2012.
4. ---. Meenkugai Vaasigal (Fish Cave Dwellers). Ethir Veliyeedu, 2012.
5. Saleem, C.M.N. An Introductory History of South Indian Islam. [No publisher information], p. 59.
6. Sundaram, Su. Shanmuga. Folk Songs in Tamil. [No publisher information], p. 111.
7. Thinakaran. "Roadside Accident." p. 2.
8. N.M. Venkatasamy Nattar (Commentary). Silappatikaram, Indiravizha. Lines 24-27.
9. Madankumar. "Thozhil Malar" (Business Bloom/Industry Supplement). Dhina Thanthi, p. 10.
10. Musthafa, Hameem. Oorunechai. [No publisher information], p. 65.
11. Veeramanthri, C.G. Islamic Jurisprudence: An International Perspective. [No publisher information], p. 119.

Author Contribution Statement: NIL.
Author Acknowledgement: NIL.
Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

கீரனூர் ஜாகிர்ராஜாவின் நாவல்களில் விளிம்புநிலை முஸ்லிம்களின் உழைப்பும் வாழ்க்கையும்: சமூக ஒடுக்குமுறை, சாதியமயமாதல் மற்றும் பொருளாதாரப் புறக்கணிப்பு குறித்த ஓர் ஆய்வு

முனைவர் ஜா. கிருஷ்ண குமாரி,

தமிழ்த்துறை உதவிப்பேராசிரியர், வேல்டெக் மல்டிடெக் முனைவர். ரங்கராஜன் முனைவர். சகுந்தலா தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, ஆவடி, சென்னை - 600062.

சுருக்கம் (Abstract)

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, கீரனூர் ஜாகிர்ராஜாவின் *மீன்குகைவாசிகள்* மற்றும் *மீன்காரத்தெரு* ஆகிய நாவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இஸ்லாமியச் சமூகத்தின் விளிம்புநிலையில் வாழும் மக்களின் தொழில், வணிகம், மற்றும் வாழ்வியல் சவால்களை ஆராய்கிறது. இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகள் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தினாலும், நடைமுறைச் சமூக அமைப்பில் தொழில்கள் பரம்பரைமயமாக்கப்படுவதன் மூலம் ஒருவிதமான சாதியத் தன்மை உருவாகி இருப்பதை ஆய்வு நிறுவுகிறது. சமய நிறுவனப் பணியாளர்களான மோதினார்கள், சவரத் தொழிலாளர்களான ஒசாக்கள், மற்றும் கூலித் தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் மேட்டிமை முஸ்லிம்களால் பொருளாதார ரீதியாகவும், சமூக ரீதியாகவும் எவ்வாறு ஒடுக்கப்படுகின்றனர் என்பதை நாவல் பதிவுகளின் மூலம் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. மேலும், இஸ்லாமியப் பொருளியலின் அடிப்படைக் கடமையான ஜகாத், விளிம்புநிலை மக்களைப் பாதுகாக்கும் தனது முதன்மை இலக்கிலிருந்து விலகி, வசதிபடைத்தோரின் செல்வத்தைப் பாதுகாக்கும் சடங்காகச் சுருங்கியுள்ள நடைமுறை முரண்களை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. விளிம்புநிலை மக்களின் உழைப்புச் சுரண்டல், பொதுக் கல்விக்கான தடை, மற்றும் சமூக அங்கீகார மறுப்பு ஆகியவை ஆழமான கட்டமைப்புச் சிக்கலாக நிலைத்திருப்பதை இலக்கியச் சான்றுகளுடன் ஆய்வு செய்து, சமூக நீதிக்கான தார்மீகக் கேள்விகளை எழுப்பும் படைப்பாளியின் பங்களிப்பை உறுதிப்படுத்துவதே இதன் இலக்காகும்.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords)

விளிம்புநிலை முஸ்லிம்கள்; கீரனூர் ஜாகிர்ராஜா; மோதினார்கள்; ஒசாக்கள் (நாவிதர்கள்); இஸ்லாமியப் பொருளாதாரம்; உழைப்புச் சுரண்டல்; சாதியத் தன்மை.

அறிமுகம் (Introduction)

ஆய்வின் தேவை மற்றும் விளிம்புநிலையின் வரையறை

மனித சமூகம் எதிர்கொள்ளும் மிக அடிப்படையான சவால் உணவுத் தேடல் மற்றும் வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பே ஆகும். மனிதன் "ஒரு வயிற்றுடன் பிறக்கிறான்" என்று ஆடம் ஸ்மித் என்னும் அறிஞர் குறிப்பிடும்போது, பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை நீடிக்கும் அடிப்படை வாழ்வாதாரத் தேடலின் சிக்கலை வலியுறுத்துகிறார்.[1] இந்த அடிப்படைத் தேவைகளான பசியைத் தீர்க்க உணவும், வறுமையைத் தீர்க்கப் பொருளும், அறியாமையைத் தீர்க்கக் கல்வியும் கிடைக்கப்பெறாதவர்களே பொதுவாக விளிம்புநிலை

KALANJIYAM

மக்கள் (Marginalized People) என அழைக்கப்படுகின்றனர்.[1] சமூக மதிப்பில்லாத, பாதுகாப்பற்ற, எந்நேரமும் தடம் புரளக்கூடிய வாழ்வியலையே விளிம்புநிலை சித்தரிக்கிறது.[1]

சமூகத்தில் முன்னேற்றத்திற்கான வாய்ப்புகள் இருந்தும், அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள இயலாத சூழலில் வாழுகின்ற மக்கள் குழுக்களின் வாழ்வு ஆய்வுக்குரியது. சிறுபான்மைச் சமூகமான இஸ்லாமியச் சமூகப் பின்புலத்தில் வாழும் விளிம்புநிலை மக்களைச் சுற்றியே கீரனூர் ஜாகிர்ராஜாவின் நாவல்களின் கதைக்களம் அமைந்துள்ளன.[1] இவருடைய படைப்புகளில் விவரிக்கப்படும் முஸ்லிம்களின் தொழில் முறைகளை ஆராய்ந்து, அவர்கள் சந்திக்கும் சமூகவியல் மற்றும் பொருளாதாரப் புறக்கணிப்புகளை வெளிக்கொணரும் முயற்சியாக இக்கட்டுரை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

விளிம்புநிலையின் பன்மைத்துவம் குறித்த கோட்பாட்டுப் பார்வை

விளிம்புநிலைக் குழுக்களைப் புரிந்துகொள்வதில், வெறும் பொருளாதார வர்க்க வேறுபாட்டை மட்டும் கணக்கில் கொண்டால் போதாது. ஒடுக்குமுறையின் கூறுகளில் வர்க்கம், சாதி, மற்றும் நிறுவன அமைப்புகளின் பங்கு ஆகியவை கூர்ந்து கவனிக்கப்பட வேண்டும். இக்கருத்தைப் பலப்படுத்துவது போல, "விளிம்பு என்பது வர்க்க அடிப்படையிலான வரையறை அல்ல. வர்க்கம், சாதி, நிறுவனம் எனப் பல்வேறு கூறுகளால் கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட்ட சக்திகளாக நாம் விளிம்புநிலை மக்களைக் காண்கிறோம்" என்று அ.மார்க்ஸ் மற்றும் பொ.வேல்சாமி ஆகியோர் கருதுகின்றனர் (21).[1] இக்கருத்து, விளிம்புநிலை என்பது அடிமட்டத்தை அடையும் நிலையைப் புலப்படுத்துகிறது, மேலும் இம்மக்கள் கிராமப்புறங்களில் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள் என்றும், அவர்கள் சாதியினாலும் சமயத்தினாலும் ஒடுக்குதலுக்கும் சுரண்டலுக்கும் உள்ளாகிறார்கள் என்றும் அறியமுடிகிறது.[1]

இஸ்லாமியச் சமூகத்திற்குள் நிலவும் சிக்கல்கள் வெறும் பணக்கார-ஏழை வேறுபாடுகள் அல்ல, மாறாகப் பாரம்பரியக் குலத்தொழில்கள் (சாதிக்கு இணையான தன்மை), மற்றும் சமய நிறுவனங்கள் மூலம் செலுத்தப்படும் அதிகாரம் ஆகியவை வழியாக ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட ஒடுக்குமுறை என்பதைக் கீரனூர் ஜாகிர்ராஜாவின் படைப்புகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வியல் பதிவுகளைக் கையாளுகையில் 'விளிம்புநிலை' என்னும் சொல் அதிகம் பயின்று வருவதைக் காணமுடிகிறது.[1]

இஸ்லாமியச் சமூகத்தில் தொழிலின் சாதியமயமாதல் (The Caste-like Trajectory of Labor in Muslim Society)

பூர்வீகத் தொழில்களும் இஸ்லாமியப் பரவலும்

இந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழகத்தில், இஸ்லாம் ஒரு வியாபார மார்க்கமாகவே பரவியுள்ளது. அரேபியர்கள் இஸ்லாமிய சமயத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பிருந்தே தமிழகத்துடன் வர்த்தகத் தொடர்பு வைத்திருந்தனர்.[1] அரபு வணிகர்களின் நேர்மையும் நன்னடத்தையும் இங்கிருந்த

வியாபாரிகளைக் கவர்ந்ததாலேயே அவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவினர் (சி.எம்.என்.சலீம் 59).[1] இஸ்லாத்தைத் தழுவிய இந்தியர்கள் கடல் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டு 'கடலோடிகள்' என அறியப்பட்டனர்.[1] கன்னியாகுமரி மாவட்டம் உள்ளிட்ட தென்மாவட்ட நெசவாளிகளிடம் அரபு வணிகர்கள் நேரடியாகத் துணிகளைக் கொள்முதல் செய்த வரலாறுகளும் உள்ளன (ஹாமீம் முஸ்தபா).[1]

தமிழர்களின் வாழ்வியல் கலாச்சாரங்களில் உழைத்து உண்பது பெருமைக்குரிய பண்பாகக் கருதப்படுவதால், இஸ்லாம் என்னும் சமயத்தை ஏற்றுக்கொண்ட தமிழர்கள் தங்கள் பூர்வீகத் தொழிலைக் கைவிடாது தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வந்தனர்.[1] ஆரம்பக்கால முஸ்லிம் மக்களின் தொழில்களாக நெசவு, மாமிச வியாபாரம், இறக்குமதி போன்ற தொழில்கள் இருந்தன.[1] பிற்காலத்தில், ஊதுபத்தி மற்றும் மசாலாப் பொருட்கள் வியாபாரம் என வியாபார முறைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்தாலும், விளிம்புநிலை முஸ்லிம்கள் பெரும்பாலும் கூலி வேலைக்குச் செல்வதைக் காணமுடிகிறது.[1]

தொழில் பரம்பரை மயமாக்கலின் விளைவும் சாதியத் தன்மையும்

இஸ்லாமியச் சமூகத்திற்குள்ளே சில தொழில்கள் பரம்பரை மயமாக்கப்படும்போது, அவை சமூக அடுக்கமைவை உருவாக்கி, ஒருவித சாதியத் தன்மையை (Caste-like Structure) ஏற்படுத்துகின்றன. சுருட்டுத் தொழில், சடலம் கழுவும் தொழில், விருத்தசேதனம் செய்யும் தொழில் (மாலிகள்), நாவிதர்கள் (ஒசாமார்கள்), லெப்பைகள் போன்ற தொழில்கள் குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கே உரியதாகின்றன.[1]

இத்தொழில்களைப் புரிவோர் முஸ்லிம் செல்வந்தர்களால் இழிநிலையினராக நோக்கப்படுவதும், அவர்களுக்குச் சமமான மரியாதையும் உரிமைகளும் மறுக்கப்படுவதும், அவர்களைத் தலித்துகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்க வைக்கின்றன.[1] இது இஸ்லாமியச் சமூகத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையான சமத்துவத்திற்கும், உடல் உழைப்பு சார்ந்த தொழில்கள் மீது இந்தியச் சமூக அமைப்பில் படிந்துள்ள இழிவு மனப்பான்மைக்கும் இடையே உள்ள பெரிய முரண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறது. ஒரு தொழிலாளியை அவனது தொழிலை வைத்து மதிப்பிடாமல், 'அவன் எந்த வேலையைச் செய்தாலும் அதை மிக அழகாக, முடிந்தளவு மிகத் திருத்தமாகச் செய்வதை அல்லாஹ் விரும்புகிறான்' என்று இஸ்லாம் தொழிலின் மகத்துவத்தை உயர்த்தினாலும் (சி.ஜி. வீரமன்த்ரி 119) [1], சமூக நடைமுறை இந்த உயரிய கோட்பாட்டுக்குப் புறம்பாகவே செயல்படுகிறது.

இஸ்லாமியப் பொருளியலின் இலக்கும் அதன் சிதைவும் (The Goal of Islamic Economics and its Distortion)

ஜகாத் கோட்பாட்டின் நோக்கும் சமூகப் பாதுகாப்பும்

இஸ்லாமியப் பொருளியல் கோட்பாட்டின் அடிப்படை நோக்கம், மக்கா மற்றும் மதினா நகரவாசிகளுக்கு இடையேயான பொருள்சார் ஏற்றத்தாழ்வையும், முரண்பாட்டையும் சரிசெய்யும் விதத்தில் செல்வத்தைச் சமப் பங்கீடு செய்வதே ஆகும்.[1] சமூகப் பாதுகாப்பு அம்சத்தில் ஜகாத் (Zakat) ஒரு முதன்மையான

கருவியாகும். ஏழ்மையின் பிடியில் சிக்கிப் பலவீனப்பட்டுக் கிடக்கும் விளிம்புநிலை மக்களுக்கு வசதிப் படைத்தோர் தாராள உள்ளத்துடன் உதவி செய்யத் தூண்டும் இந்தக் கடமை கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.[1]

மக்காவில் இது தர்மச் செயலாகக் கருதப்பட்டாலும், மதினாவில் நபிகள் நாயகம் ஆட்சி அமைப்பை ஏற்படுத்திய பின் இது கட்டாயக் கடமையாக மாறியது. ஜகாத் கொடுக்காதவர்களின் நம்பிக்கையையோ, தொழுகையையோ இறைவன் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை எனத் திட்டவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டு, அரசு நிர்வாகப் பிரதிநிதிகள் மூலம் வசூலிக்கப்பட்டது.[1] சமூகத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள விளிம்புநிலை மக்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்கமே ஜகாத்தின் பிரதான அம்சமாகும். இதற்கென வகுக்கப்பட்ட திட்டமே வசதியுடையோர் தங்கள் அசையும் சொத்து, அசையாச் சொத்து அனைத்தையும் கணக்கிட்டு ஜகாத் வழங்க வேண்டும் என்பதாகும்.[1]

மேட்டிமையோரின் சடங்காச்சார அணுகுமுறை மற்றும் பொருளாதார நீதி மறுப்பு

ஜகாத் என்ற சொல்லுக்கு 'கரித்தல்' அல்லது 'சுத்தப்படுத்தல்' என்று பொருள். இச்சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டு, செல்வத்தை ஒருமுறை சுத்தப்படுத்தினால் போதுமானது, ஆண்டுதோறும் ஜகாத் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற அணுகுமுறையை மேட்டிமையோர் தற்போது கொண்டிருக்கின்றனர்.[1] இந்த அணுகுமுறை, இஸ்லாமியப் பொருளாதார நீதியை உறுதி செய்வதை விடுத்து, வசதிபடைத்தோர் தங்கள் திரட்டப்பட்ட சொத்தை ஆண்டுதோறும் பங்கீடு செய்வதைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரு சடங்காக ஜகாத்தை மாற்றிவிடுகிறது.

பெரும்பாலான மேட்டிமைச் சமூகத்தினர், ஜகாத் என்னும் கொடையைச் சடங்கிற்காக வழங்குகிறார்களே தவிர, உள்ளம் உவந்து வழங்குவதில்லை.[1] இந்தச் செயலற்ற நிலை, இஸ்லாமியச் சமூகத்தின் அடிப்படைக் கடமையான ஏழை மக்களுக்குப் பாதுகாவலனாக இருக்கும் ஆணையைச் செயலற்றதாக்கி விடுகிறது. இத்தகைய பொருளாதார நீதியின் சிதைவு, விளிம்புநிலை முஸ்லிம்களின் நிரந்தர வறுமைக்கு ஒரு நிறுவன ரீதியான அங்கீகாரத்தைக் கொடுத்து, அவர்களுடைய வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பை அச்சுறுத்துகிறது.

சமய நிறுவனத்தின் சுரண்டல்: மோதினார்களின் நிலை (Institutional Exploitation: The Plight of the Modhinars)

மோதினார்களின் அடிமை நிலை மற்றும் புறக்கணிப்பு

இஸ்லாமியர்களின் வழிபாட்டுத் தலமான பள்ளிவாசல்களில் ஊழியம் செய்யும் கடைநிலைப் பணியாளர்களே மோதினார்கள் எனப்படுகின்றனர்.[1] கீரனூர் ஜாகிர்ராஜா தன்னுடைய நாவல்களில் மோதினார்களை ஏழ்மையானவர்களாகவும், மேட்டிமைச் சமூகத்தின் ஆதிக்க வளையங்களுக்குள் அகப்பட்டுக் கிடப்பவர்களாகவும் சித்தரிக்கிறார்.[1] தமிழகத்தில் உள்ள பெரும்பாலான பள்ளிவாசல்களில்

ஊழியம் செய்யும் இந்த மோதினார்களை மேட்டிமைச் சமூகத்தினர் கேவலமாக நடத்துவதோடு, வீண் அதிகாரம் செலுத்திக் கூலியையும் சரியாகக் கொடுக்க மறுக்கின்றனர்.[1]

மோதினார்களின் தொழில்கள் பெரும்பாலும் பள்ளிவாசல்களில் பாங்கு சொல்லுதல், சுத்தம் செய்தல், தர்கா காவல், மந்திரித்து விடுதல் என்பதாகவே உள்ளன. இவற்றில் பெரிய அளவில் வருமானம் ஈட்ட முடியாத நிலையே உள்ளது.[1] மோதினார்களின் இருப்பு துன்பம் நிறைந்த ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளன என்பதை *மீன்குகைவாசிகள்* நாவல் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த யதார்த்தம் ஒரு மிகப் பெரிய நடைமுரணாக அமைகிறது: பெரும் பணக்கார முஸ்லிம்கள் உட்பட பலரும் இறைவணக்கம் நிகழ்த்தக்கூடிய புனிதமான இடங்களில் பணி செய்யும் மோதினார்கள் அன்றாட வாழ்வைக் கடத்துவதற்கே மிகவும் சிரமப்படுகின்றனர்.[1]

கல்வி மறுப்பும் அடிபணிதலும்

மோதினார்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் குறைக்கும் மற்றொரு கட்டமைப்புச் சிக்கல், அவர்களுக்குப் பொதுக்கல்வி மறுக்கப்படுவதாகும். விளிம்புநிலை மக்களான மோதினார்கள் மார்க்கக் கல்வி மட்டுமே கற்க நேர்வதால், பிற தொழில்களுக்குச் செல்ல முடியாத நிலையில் உள்ளனர்.[1] மேட்டிமையோர் சமயத்தைப் பாதுகாப்பதாக நினைத்து, மோதினார்களைப் பொதுக்கல்வியின் பக்கம் சென்றுவிடாதபடிப் பார்த்துக்கொள்கின்றனர்.[1]

வறுமை மோதினார்களின் எதிர்ப்புக் குரல்களை மௌனமாக்கிவிடுகிறது. *மீன்குகைவாசிகள்* நாவல் மோதியின் அவலத்தை, "தலைத்தொப்பியின் ஞாபகம் வர குறை இருட்டில் கைகளால்தடவித் தேடினான். ஒரு மூலையில் நைந்து கிடந்தது அவனுடைய நாற்றம்பிடித்தக் கருப்புத்தொப்பி. தொப்பி அவன் தொழிலுக்கு முக்கியம். அது பள்ளிவாசலானாலும், தர்காவானாலும் தொப்பியும் தாழ்ந்த தலையும் பணிவான உபசரணைகளும் கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஓடி வந்து நிற்கும் வேகமும் தான் மோதியின் லட்சணங்கள்" என்று விவரிக்கிறது.[1] இந்த அடிமைத் தன்மையும், பொதுக்கல்வி மறுக்கப்படுவதும், மோதினார்களின் வறுமையை சமூக நிறுவனம் திட்டமிட்டுக் கட்டமைப்பதைக் காட்டுகிறது. முத்த வல்லிகளும் மௌலிகளும் வசதி உள்ளவர்களாக இருக்கும்போது, மோதினார்களின் வாழ்க்கையில் வறுமை குவிந்துக் கிடப்பது ஏன் என்ற அறநெறிச் சார்புடைய வினாவை ஜாகிர்ராஜா எழுப்புகிறார்.[1]

முடிதிருத்தும் தொழிலின் இழிவும் புறக்கணிப்பும் (The Stigma and Exclusion of the Barber Profession)

நாவிதர்களின் பாரம்பரியப் பணிகள் மற்றும் சமூக மதிப்பு

முஸ்லிம் சமூகத்திலும் குலத்தொழில் முறை நடைமுறையில் இருந்துள்ளது. முடிதிருத்தும் தொழில் செய்யும் நாவிதர்களை ‘ஒசா’ என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.[1] ஜமாத்துகள் தோறும் ‘குடிமகன்’ என்ற பெயரில் ஒசாக்கள் பணி அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். முஸ்லிம் நாவிதர்கள் முடிவெட்டுதல், முகச்சவரம் செய்தல்,

கத்னா செய்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்கின்றனர்.[1] திருமணத்திற்கு முந்தைய நாள் மணமகனுக்கு சவரம் செய்வது ('முகம் துடைப்பு') மற்றும் மணமகளை அலங்கரிப்பது ('முகமினுக்கு') போன்ற சடங்குசார்ந்த பணிகளையும் இவர்கள் நிறைவேற்றுகின்றனர். மேலும், பிரசவம் பார்க்கும் மருத்துவச்சி ஆகவும், குழந்தைகள் மற்றும் இறப்புச் சடங்கிலும் நாவிதர்களே பணிசெய்கின்றனர் (முஹமது அஸ்கர் 45).[1]

இவ்வளவு இன்றியமையாத பணிகளைச் செய்தாலும், இஸ்லாமியச் சமூகத்தில் நாவிதர்களைக் குடிமகன் என்று பணிக்கு அமர்த்தினாலும், அவர்கள் மேற்கொள்ளும் சவரத்தொழிலை இழிதொழிலாகவே கருதியுள்ளனர். அத்தொழிலை மேற்கொள்ளும் நாவிதர்களும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாகவே மதிப்பிடப்பட்டிருந்தனர்.[1]

சாதியத் தீட்டுப் பார்வையின் தொடர்ச்சி

நாவிதர் சமூகம் இழிநிலையில் இருந்ததையும் பொது நிலையில் அவமதிக்கப்பட்டிருந்ததையும் 'ஊர்நேச்சை' என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் காணமுடிகிறது. நாவிதர்களின் வருகை கெட்ட சகுனமாகப் பார்க்கப்பட்டதை, "லே ஒசாத்தி வாரா / அவ எதுப்புக்கு போய்டாதே / அவ போ பெறவு போ / இப்படித்தான் / வாசலில் நின்று / உம்மா சத்தம் போட்டாள்" என்ற கவிதை உறுதிப்படுத்துகிறது (ஹாமீம் முஸ்தபா 65).[1] உடல் சார்ந்த தொழில்கள் மீதான இந்தியச் சமூகத்தின் ஆழமான அசுத்த உணர்வு, மதத்தைக் கடந்து இஸ்லாமியச் சமூகத்திலும் செயல்படுகிறது என்பதை இந்தக் குறிப்புகள் காட்டுகின்றன.

பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைந்த பின்னரும், சமூக அங்கீகாரம் மறுக்கப்படுகிறது. சொந்தமாக வீடு வைத்திருந்தும், அரேபியாவில் வைத்து ஹஜ் முடித்த பின்னரும் கூட, "இப்பவும் ஒசா ரபீக்குன்னுதான் கூப்பிடானுவோ" என்ற கவிதை [1], நாவிதர்களின் சமூக முன்னேற்றத்தைப் பொதுச் சமூகம் அங்கீகரிக்க மறுக்கும் மனப்பான்மைக்குச் சான்றாகிறது. *மீன்காரத்தெரு* நாவலில் முடிதிருத்தும் தொழிலாளி, "நீ கட வச்சிருக்கிற லட்சணத்துக்குக் கெறாப்பு வெட்ட எந்த மசுராண்டி வர்றான்" என்று தனது தொழிலின் வருமானமின்மை குறித்துப் பேசும் இடம் [1], சமூகப் புறக்கணிப்பால் தொழில் லாபமற்றுப் போவதைச் சித்தரிக்கிறது.

உழைப்புச் சுரண்டலின் பல்வகை வடிவங்கள் (Diverse Forms of Labor Exploitation)

மீன்பிடித்தல் மற்றும் பெண் தொழிலாளர்களின் போராட்டங்கள்

தமிழ் இலக்கியத்தின் ஐந்திணைகளில் ஒன்றான நெய்தல் நிலம் கடலையும் கடல் சார்ந்த நிலத்தையும் குறிக்கிறது.[1] மீன்பிடித்தொழிலில் பெரும்பாலும் பரதவர்களே ஈடுபட்டு வருகின்றனர், அவர்களின் வாழ்வாதாரம் வறுமைக்குரியதாகக் காணப்படுகிறது.[1] விளிம்புநிலை முஸ்லிம் சமூகத்தில், பெண்கள் மீன் வியாபாரத்தில் ஈடுபடும்போது பல சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

மீன்காரத்தெரு நாவலில் ஆமினா என்னும் பாத்திரம், உயர்கல்வியைத் தொடர்வதில் சிக்கல், திருமண உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் சிக்கல், மற்றும் நிறம் சார்ந்த அழகியல் சிக்கல் போன்ற பல்முனை ஒடுக்குமுறைகளால் திருமணமே வேண்டாம் என்று முடிவெடுத்து மீன் வியாபாரத்தைத் (மீன் கூடையை எடுத்துட்டுத் தெருத்தெருவா அலைய) தேர்ந்தெடுப்பதாகக் கூறுகிறார் (ஜாகிர்ராஜா, *மீன்காரத் தெரு* 12-13).[1] இந்தச் சித்தரிப்பு, விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வில் சமூகப் புறக்கணிப்பு எந்த அளவு வாழ்வாதாரத் தேர்வுகளைத் தீர்மானிக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

வேலைக்கேற்ற ஊதியமின்மையும் அடிபணிதலின் உளவியலும்

தொழிலாளர் நலத்துறையும், சட்டம் சார்ந்த பாதுகாப்புகளும் (குறிப்பிட்ட நேர ஓய்வு, விடுப்பு, அடிப்படை ஊதியம்) இருந்தும், விளிம்புநிலைத் தொழிலாளர்களுக்குரிய சராசரி கூலி குறித்த விழிப்புணர்வு போதிய அளவில் இல்லாததால், அவர்கள் மிகக் குறைந்த கூலிக்கு அதிகநேரம் பணியாற்றி வருகின்றனர் (மதன்குமார் 10).[1] சட்ட நிபுணர்களின் கருத்துப்படி, உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டால், சட்டத்தின் கீழ் வழக்குத் தொடுத்து இழப்பீட்டைப் பெற முடியும்.[1] இருப்பினும், இந்தத் தொழிலாளர்கள் சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பை நாடுவது அரிதாகவே உள்ளது.

விளிம்புநிலைத் தொழிலாளர்களின் அவலம், *மீன்காரத்தெரு* நாவலில் உள்ள கூற்றின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது: "இன்னிக்கும் கொலாம் கடையில் போய் நின்டா மூணு நேரம் அவுங்க வீட்டுச் சோத்தப் போட்டு பொழுதோட கையில் பத்து ரூபா கொடுப்பாரு".[1] இந்த வரி, தொழிலாளர்கள் தங்கள் உழைப்பின் சந்தை மதிப்பை விட, உயிர் வாழ்வதற்கான அடிப்படைத் தேவைகளான மூன்று வேளை உணவுப் பாதுகாப்பிற்காகச் சுரண்டலுக்கு மனப்பூர்வமாக அடிபணிகின்றனர் என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த உளவியல், நவீன முதலாளித்துவச் சுரண்டல், வறுமையின் மீதான விழிப்புணர்வின்மையை எவ்வாறு சாதகமாக்குகிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

தெரு வியாபாரம்: பாரம்பரியத்திலிருந்து விளிம்புநிலைக்கு

வியாபாரம் என்பது விற்பதும் வாங்குவதும் பணத்தை முன்வைப்பதும் எனப் பல மூலதனக் கூறுகளைக் கொண்டிருந்தாலும், அது நடைபெறும் இடம், சூழல், மற்றும் வியாபாரியின் நிலையைப் பொறுத்தே அதன் தன்மை அமைகிறது.[1]

தெருவோர வியாபாரம் என்பது பழந்தமிழர் காலம் முதலே நடைபெற்று வரும் ஒரு பாரம்பரிய முறை. சிலப்பதிகாரப் பாடல் (இந்திரவிழா 24-27) பிட்டு வணிகம் செய்வோர், அப்பளம் சுடுவோர், மீன் விற்போர், உப்பு விற்போர், வெற்றிலை விற்போர் போன்றோர் கடைவீதியிலிருந்து வியாபாரம் செய்ததைக் குறிப்பிடுகிறது (ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார்).[1] இன்றைய சூழலில், காய்கறி, பழங்கள், மற்றும் புழங்குப் பொருள் வியாபாரிகள் தெருக்களில் விற்பனைச் செய்வது தமிழர்களின் பூர்வீக வியாபார முறையின் தொடர்ச்சியாகவே உள்ளது.[1]

இருப்பினும், பெரும் நிறுவனங்கள் அடுக்கடுக்கான விற்பனைப் பொருள்களுடன் வியாபாரம் செய்யும்போது, தெரு வியாபாரிகள் சிறிய முதலீட்டில், எந்த வியாபாரக் கட்டமைப்பும் இன்றி, வீதியோரங்களில் பிழைப்பு நடத்துகின்றனர்.[1] பாரம்பரியமாக இருந்த இந்த வணிக முறை, மூலதனம் மற்றும் அமைப்பு ரீதியான ஆதரவு இல்லாததால், இன்று விளிம்புநிலை மக்களின் பிழைப்புக்கான கடைசி ஆதாரமாக மட்டுமே மாறியுள்ளது.

ஆய்வுச் சுருக்கம் மற்றும் அட்டவணை (Summary and Table)

கீரனூர் ஜாகிர்ராஜாவின் நாவல்களில் சித்தரிக்கப்படும் விளிம்புநிலை முஸ்லிம்களின் உழைப்பு, அவர்களின் சமூகப் பதவி மற்றும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஒடுக்குமுறையின் வடிவங்கள் ஆகியவை ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட படிநிலையைக் கொண்டுள்ளன. மோதினார்கள் சமய நிறுவனத்தின் ஒடுக்குமுறைக்கும், ஒசாக்கள் சாதியத் தன்மைக்கும் ஆளாகின்றனர்.

Table 1: விளிம்புநிலை முஸ்லிம் சமூகங்களில் ஒடுக்குமுறையின் வடிவங்கள் (கீரனூர் ஜாகிர்ராஜாவின் நாவல்கள் வழியே)

தொழில் குழு	**சமூகப் பதவி**	**சமூக ஒடுக்குமுறையின் தன்மை**	**பொருளாதாரச் சுரண்டல்**	**ஆய்வுக்குரிய இலக்கிய ஆதாரம்**
மோதினார்கள்	பள்ளிவாசல் கடைநிலைப் பணியாளர்	நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட இழிவு, பொதுக் கல்வி மறுப்பு	மிகக் குறைந்த கூலி, அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம், நிலையற்ற வாழ்வு	*மீன்குகைவாசிகள்* [1]
ஒசாக்கள் (நாவிதர்கள்)	ஜமாத்தின் குடிமகன் (குலத்தொழில்)	சாதியத் தன்மை, தொழில் இழிவு, தீட்டுச் சகுனம்	சமூக அங்கீகாரமின்மையால் குறைந்த வருமானம்	*மீன்காரத்தெரு*, *ஊர்நேச்சை* [1]
பெண் வியாபாரிகள்	சுய தொழிலாளி (மீன் கூடை)	பாலின ஒடுக்குமுறை, அழகியல் நிராகரிப்பு, திருமணச் சிக்கல்	கடுமையான உழைப்பு, வேலைக்கேற்ற ஊதியமின்மை	*மீன்காரத்தெரு* [1]

முடிவுரை (Conclusion)

கீரனூர் ஜாகிர்ராஜாவின் நாவல்களில் இடம்பெறும் விளிம்புநிலை முஸ்லிம்களின் வாழ்வியல் பதிவுகள், இஸ்லாமியச் சமூக அமைப்பிற்குள்ளே நிலவும் அதிகாரச் சமத்துவமின்மை மற்றும் கட்டமைக்கப்பட்ட சுரண்டல் ஆகியவற்றைத் தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. ஒரு ஆண்மகனுக்குத் தொழிலும்

வியாபாரமும் பொருளாதாரத் தேடலுக்கும் ஆண்மைச் சிறப்பிற்கும் உதாரணமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டாலும் [1], நடைமுறையில், விளிம்புநிலை மக்களின் உழைப்பு இழிவாகவே பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த ஆய்வு, இஸ்லாம் என்னும் சமயத்தை ஏற்றுக்கொண்ட தமிழர்கள் தங்கள் பூர்வீகத் தொழிலைக் கைவிடாது மேற்கொண்டு வந்ததை உறுதிப்படுத்துகிறது.[1] ஆனால், இந்தத் தொழில்கள் பரம்பரைமயமாக்கப்படுவதன் மூலம் அவை சமூக ஒடுக்குமுறையின் மையமாக மாறுகின்றன. மேட்டிமையோர் பொதுக் கல்வியைத் தங்கள் சமூக வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்போது, மோதினார்கள் பண்பாடு என்னும் பெயரில் பொதுக்கல்வி மறுக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்படுகின்றனர்.[1]

இஸ்லாமிய மறைநூல் ஏழை மக்களுக்குப் பாதுகாவலாகச் செயல்பட மேட்டிமை சமூகத்தினருக்கு ஆணையிட்டாலும் [1], ஜகாத் போன்ற சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் தங்கள் தார்மீக நோக்கத்தை இழந்து சடங்காகச் சுருங்கிவிட்டன. இந்த நிறுவனச் சிதைவே விளிம்புநிலை முஸ்லிம்களின் தொடர் வறுமைக்கு நிறுவனமயமான அடிப்படையாகிறது. முஸ்லிம் சமூகத்தில் கடைநிலையின் வாழ்வுக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் மோதினார்களின் விளிம்பு நிலை வாழ்வை நோக்கி ஜாகிர்ராஜா தன் படைப்பில் பார்வையைச் செலுத்தியிருப்பது, சமூகப் பொருளாதார நீதிக்கான தார்மீகக் கேள்விகளை எழுப்பும் அவரது தனித்தன்மையைப் புலப்படுத்துவதாக அமைகிறது.[1]

துணைநூற் பட்டியல் (Works Cited)

1. அ.மார்க்ஸ், மற்றும் பொ.வேல்சாமி. *விளிம்நிலை ஆய்வுகளும் தமிழ் கதையாடல்களும்*. [பதிப்பகம் விவரம் இல்லை], ப. 21.
2. அஸ்கர், முஹமது. *ஆளூர் முஸ்லிம்களின் வரலாறும் வாழ்வியலும்*. [பதிப்பகம் விவரம் இல்லை], ப. 45.
3. கீரனூர் ஜாகீர்ராஜா. *மீன்காரத் தெரு*. எதிர் வெளியீடு, 2012.
4. ---. *மீன்குகை வாசிகள்*. எதிர் வெளியீடு, 2012.
5. சலீம், சி.எம்.என். *தென்னிந்திய இஸ்லாத்தின் அறிமுக வரலாறு*. [பதிப்பகம் விவரம் இல்லை], ப. 59.
6. சுந்தரம், சு.சண்முக. *தமிழில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்*. [பதிப்பகம் விவரம் இல்லை], ப. 111.
7. தினகரன். "சாலையோர விபத்து." ப. 2.
8. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் (உரை). *சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழா*. வரிகள் 24-27.
9. மதன்குமார். "தொழில்மலர்." *தினத்தந்தி*, ப. 10.
10. முஸ்தபா, ஹாமீம். *ஊருநேச்சை*. [பதிப்பகம் விவரம் இல்லை], ப. 65.
11. வீரமன்த்ரி, சி.ஜி. *இஸ்லாமிய சட்டவியல் ஒருசர்வதேச பார்வை*. [பதிப்பகம் விவரம் இல்லை], ப. 119.

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.